

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๙

เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๙

วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ประเด็นวินิจฉัย

ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องข้อขัดแย้งกับ ผลการออกเสียงประชามติแล้ว หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการออกเสียงประชามติ ในวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และประกาศผลการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งปรากฏว่าทั้งร่างรัฐธรรมนูญและประเด็นเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบในการออกเสียงประชามติ ซึ่งประเด็นเพิ่มเติมมีว่า

“ท่านเห็นชอบหรือไม่ว่า เพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ สมควรกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่า ในระหว่าง ๕ ปีแรกนับแต่วันที่รัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็น นายกรัฐมนตรี”

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงดำเนินการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมในบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๗๒ จาก “ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว หากมีกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มี อยู่เข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภาขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มี

การประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยพลัน และในกรณีที่รัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาให้ยกเว้นได้ ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ ต่อไป โดยจะเสนอชื่อผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ หรือไม่ก็ได้” เป็นต้น

“ในระหว่างห้าปีแรกนับแต่วันที่รัฐสภาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ การให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ เว้นแต่การพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และมติที่เห็นชอบการแต่งตั้งบุคคลใดให้เป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว หากมีกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าด้วยเหตุใด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภาขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยพลัน และในกรณีที่รัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาให้ยกเว้นได้ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป โดยจะเสนอชื่อผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ หรือไม่ก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรีตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านประชามติในบทถาวรตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ จำแนกได้เป็น ๒ ขั้นตอน คือ

๑) สภาผู้แทนราษฎรเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐ และเป็นผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ เฉพาะจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่มีสมาชิกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ

สภาผู้แทนราษฎร และการเสนอชื่อต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

๒) สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลใดเป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

ปัญหาที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องข้อขัดแย้งกับผลการออกเสียงประชามติแล้ว หรือไม่

เมื่อพิจารณาความเห็นและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นเพิ่มเติมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศแล้ว มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ผู้มีสิทธิเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีและผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี

เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญและประเด็นเพิ่มเติมที่ผ่านประชามติแล้ว เห็นได้ว่าการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรีได้มีการแบ่งขั้นตอนของการเสนอชื่อและการให้ความเห็นชอบออกจากกัน เนื่องจากต้องการให้การเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ เพราะก่อนการเลือกตั้ง ประชาชนได้ทราบรายชื่อบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีจากบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการสมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้ประชาชนทราบตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ พรรคการเมืองจึงต้องคัดสรรบุคคลที่พรรคจะสนับสนุนให้เป็นนายกรัฐมนตรี หากสมาชิกพรรคการเมืองของตนได้รับการเลือกตั้งและมีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร และถ้าบุคคลผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็เท่ากับว่าเป็นการยึดโยงกับความต้องการของประชาชน เมื่อการออกเสียงประชามติประเด็นเพิ่มเติมมีเพียงว่า “... ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี” ย่อมทำให้เป็นที่เข้าใจได้ว่า ประเด็นเพิ่มเติมประสงค์เฉพาะให้ที่ประชุมรัฐสภาลงมติให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ไม่รวมถึงการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้น การที่ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติโดยกำหนดให้ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับ

แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร และผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของทั้งสองสภา การแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว จึงชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้ว

(๒) ผู้มีสิทธิเสนอขอยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อ และมติในการให้ความเห็นชอบให้ยกเว้น

เห็นว่า การเสนอขอยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ดังที่ได้กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านประชามติ แม้ไม่ใช่ขั้นตอนการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามประเด็นเพิ่มเติมก็ตาม แต่ก็ยังเป็นขั้นตอนในการแก้ไขปัญหากรณีมีเหตุไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่อตามมาตรา ๘๘ อันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรี และเพื่อให้กระบวนการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรีในขั้นตอนการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีสำเร็จผลตามความประสงค์ของประเด็นเพิ่มเติม จึงถือได้ว่าขั้นตอนการเสนอขอยกเว้นเป็นบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติม การแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ จำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกันทุกส่วน ซึ่งรวมถึงขั้นตอนในการเสนอขอยกเว้นดังกล่าวด้วย เป็นกรณีบทบัญญัติใดที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่ายังไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๗/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๘ ดังนั้น เมื่อรัฐสภาได้เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง แต่หากเกิดกรณีไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด เพื่อให้เจตนารมณ์ของประเด็นเพิ่มเติมที่ประสงค์ให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ และเพื่อให้ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง เป็นทางออกกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ได้ สมควรให้สมาชิกวุฒิสภา ร่วมเป็นผู้เสนอขอยกเว้นดังกล่าวได้ด้วย การเปิดโอกาสให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งไม่มีสิทธิ

ในการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามร่างมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการขอยกเว้น จึงสอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติม

ส่วนมติให้ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี จากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านประชามติ มาตรา ๒๗๒ ได้บัญญัติให้ที่ประชุมรัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา คะแนนเสียงดังกล่าวได้ผ่านการลงประชามติโดยประชาชนส่วนใหญ่ เห็นชอบมาแล้ว ในขณะที่เดียวกัน ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขในส่วนที่ เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติม ในมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ก็ได้กำหนดไว้เป็นถ้อยคำอย่างเดียวกัน จึงมิได้มีปัญหาความสอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ ในประเด็นเพิ่มเติมแต่ประการใด

ดังนั้น การที่ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญคงหลักการเดิมตามบทเฉพาะกาล ของร่างมาตรา ๒๗๒ ที่กำหนดผู้มีสิทธิเสนอขอยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อ คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่ขัดแย้งกับผลการออกเสียงประชามติ ส่วนมติในการให้ความเห็นชอบ ให้ยกเว้น คือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภานั้น ชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้ว

(๓) กำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและ วรรคสอง

ตามเจตนารมณ์ของประเด็นเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ว่า เพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่อง ตามแผนยุทธศาสตร์ชาตินั้น เมื่อมีรัฐสภาชุดแรกตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติควรมีกลไกที่จะกำกับดูแล การบริหารราชการแผ่นดินและเสริมสร้างเสถียรภาพให้แก่ผู้นำฝ่ายบริหาร การกำหนดให้มีกลไกดังกล่าว เป็นประเด็นสำคัญที่สมควรให้ประชาชนเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจผ่านกระบวนการทำประชามติ ซึ่งในการปฏิรูปประเทศตามหมวด ๑๖ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช และร่างมาตรา ๒๗๐ ได้บัญญัติให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจติดตาม เสนอแนะและเร่งรัด

การปฏิรูปประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ขณะเดียวกันก็บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการแจ้งความคืบหน้าการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศต่อรัฐสภาเพื่อทราบทุกสามเดือนด้วย

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับผลการออก เสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมในมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า “ในระหว่างห้าปีแรก นับแต่วันที่รัฐสภาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ ...” แล้วนั้น อาจทำให้เกิดข้อขัดแย้งได้ว่าหมายถึงรัฐสภาชุดใด เพราะไม่ได้เน้นว่า “เป็นรัฐสภาชุดแรก ตามรัฐธรรมนูญนี้” เหมือนกับในประเด็นเพิ่มเติม และทำให้เข้าใจผิดถึงวันเริ่มนับเวลาของรัฐสภาได้ วันเริ่มนับกำหนดเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไข ยังมีถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติที่มุ่งหมายให้มีกลไกในการดูแลการปฏิรูป ประเทศอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในช่วงเปลี่ยนผ่านระยะ ๕ ปี “นับแต่วันที่รัฐสภาชุดแรก ตามรัฐธรรมนูญนี้” หมายถึงวันที่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีองค์ประกอบของความเป็นรัฐสภา โดยสมบูรณ์ สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กรสภาผู้แทนราษฎรหรือองค์กรวุฒิสภาได้

สำหรับกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ที่กำหนด ว่า “ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว ...” จะเห็นว่า คำว่า วาระเริ่มแรกในที่นี้ หมายถึง วาระที่เกิดขึ้นในคราวแรกที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรครั้งแรกซึ่งต้องกระทำภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามร่าง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๗ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีผลใช้บังคับแล้วตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ เท่านั้น จึงไม่สามารถนำหลักการขอยกเว้นดังกล่าวมาใช้ได้อีก หากมีกรณีที่ต้องให้ ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีขึ้นใหม่กรณีมีเหตุให้นายกรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด แม้ว่าจะอยู่ในระหว่าง ๕ ปีแรกตามวรรคหนึ่งก็ตาม เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของผลการออกเสียงประชามติ ที่มุ่งหมายให้ที่ประชุมของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคล ซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ร่วมกันตลอดในช่วงระหว่าง ๕ ปีแรกนับแต่วันที่รัฐสภา ชุดแรกตามรัฐธรรมนูญ การกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง จึงต้องสอดคล้องกัน เพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีเข้ามาทำหน้าที่บริหารราชการ ในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน ๕ ปี และเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ สำเร็จ

และบรรลุผลตามแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ

ดังนั้น การที่ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขโดยกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น จึงไม่สอดคล้องกันและไม่ชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นควรให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญดำเนินการแก้ไขตามที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในส่วนที่เกี่ยวข้องในร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ และคำปรารภต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๕๘ มาตรา ๓๗/๑

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ